

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Pastorum Sive Instructio Practica Neoparochorum

Dirckinck, Johann

Treviris, 1702

Caput. 20. De conversatione Pastoralis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51873](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51873)

CAPUT. XX.

De conversatione Pastoralis.

Conversatio à Curatore animarum instituenda, nihil est aliud quàm *modus agendi cum proximo privatus, atque ad animæ salutem procurandam ordinatus*: Hujus conversationis exemplum dedit Salvator noster, cum Nicodemo. cum Magdalena, cum Samaritana & aliis privatim conversatus. Exemplum Christi secutus est S. Paulus, ut de se contestatur Ephesiis Act. 20. 20. *Vos scitis quomodo nihil subtraxerim utilium, quominus annuntiarem vobis & docerem vos publicè (per conciones & catecheses & per domos (privatis colloquiis & instructionibus,))* Hoc Christi & Apostoli exemplum, Pastor zelus sectetur, & sequentia in conversatione observare conetur.

Ad conversationem, cum magno emolumento suo & proximi, & absque detrimento salutis propriæ, debet

bitè instituendam, virtutes hæ necessariz sunt, 1. Pura intentio divinæ gloriæ & salutis animarum, quâ Parochus nihil terrenum quærat, humilia æquè ac speciosa, honorificaque munia obeat; nullo quantumvis infeli exitu animum despondeat; & exclusâ sensualitate, recreatione propriâ, aut honoris, laudis, cibi, potûsve desiderio, huic sancto muneri vacet: Atque hæc intentio per aspirationes sæpius renovanda, & lumen, gratia & protectio à Deo est postulanda. 2. Requiritur vocatio & missio, ad hoc officium charitatis præstandum, sive à Deo, sive à Superiorib^{us}, aut in inspiratione divina, suppositâ aptitudine, & virtute, scientiâque sufficiente. 3. Opus est in conversatione cautelâ, ne nimiam conversatione & animi ad externa effusione, spiritus in te pescat, & nimis multa agenda simul suscipiendo, oratio, mortificatio, aliâque exercitia spiritualia intermittantur. 4. Adhibenda circumscriptio, ne in alterius

Pastoris

Pastoris, ac præsertim Superioris officium se ingerat, alienisque negotiis se immisceat aut intrudat. 5. Indifferentia, ut sine acceptione personarum, omnibus consilium, auxiliūve poscentibus, promptè illud comunicet. 6. Major tamen promptitudo sit succurrendi, magis dispositis, magis indigentibus, & à quibus major fructus speratur, quales ferè sunt pueri, pauperes, simplices, ægri, afflicti. 7. Suavitas, ut suaviter & paulatim, non violenter, sed per viam charitatis homines disponat, & malis, contrarias dispositiones introducat. 8. Familiaritas cum Deo, per orationem, meditationem, & aspirationes ad Deum, cujus Pastor instrumentum est, quod per illa, cum Deo, tanquam causa principali conjungitur, & efficacius operatur. 9. Prudentia, ne sibi noceat, dum aliis prodest: omnibus omnia fiat: consiliis aliorum utatur; & media opportuna adhibeat. 10. Auctoritas & bona æstimatio de Pastore

vita

vita probitate & aliis dotibus. 11. Benevolentia & charitas, quâ bene erga proximum afficiatur, & ex amore omnia, quæ exiguntur, promptè alacritèrque præstet. 12. Denique zelus animarum indefessus, quamdiu vires suppetunt, nunquam cessans, difficultates omnes perumpens, & occasiones proximum juvandi sagaciter indagans. Zeli motiva suggestimus suprâ p. 1. c. 12.

Removenda deinde impedimenta zelum animarum in Pastore retardantia & sufflaminantia: qualia sunt. 1. Nimum quietis, solitudinis & orationis desiderium. Huic opponat amorem Christi & proximi: *Amas me? pasce oves meas*: item Christi & SS. exempla. 2. Diffidentia de gratia vocationis & nimius ad proprias vires respectus, opponat illud S. Pauli ad Phil. 2. *Deus operatur in nobis vellet & perficere, pro bona voluntate, seu juxta fiduciam nostram. Fiduciam autem talem habemus per Christum ad Deum,*

Deum,

Deum, non quod simus sufficientes cogitare aliquid ex nobis, quasi ex nobis; sed sufficientia nostra ex Deo est qui & idoneos nos fecit ministros novi Testamenti. 2. ad Corinth. c. 3. 3. Horror difficultatum & laborum. Cogitet Pastor momentaneum & leve tribulationis hinc, & ibi supra modum, aeternum gloriae pondus. 4. Metus periculi tam corporalis, quam spiritualis, seu tentationum & lapsus in peccatum: Cogitet dictum Ascetae: *Vita quae propter charitatem periculo exponitur, per charitatem melius conservatur. Bonus Pastor animam dat pro ovibus suis. Item: Magnum prorsus martyrii genus est, ultro se, pro Christi amore, dare periculis.* S. Laurentius Justin. L. de S. Martino. Quoad spiritualia pericula, Deus qui onus grave imposuit, gratiam supportandi illud praebebit & proteget; uti protexit Abraham in Chaldaea, Lotum in Sodoma, Jobum inter Infideles Daniele in B. bylone. 5. Impedimentum est laboris sterilitas. Cogitet

gitet Parochus, siue fructus exspectatus respondeat, siue non, nihil sibi decedere de merito ac premio æterno, solum perseveret, & fidat in Deum, fructusque paulatim sequetur.

Conversatio autem Pastoris est multiplex. 1. Visitatio amicorum. 2. Instructio Fidelium. 3. Consolatio afflictorum. 4. Curatio spiritualis. 5. Consolatio Captivorum. 6. Ægrorum & moribundorum dispositio ad felicem mortem & æternitatem De quibus fusè P. Lohner; agens de conversatione apostolica, cum verò Pastores centeni ejus Libris utilissimis careant; nos hîc brevitet nucleum in compendio dabimus, nonnullis adjectis.

CAPUT XXI.

De visitatione Amicorum Pastorali.

Visitatio hæc à Parocho instituitur amicitia & benevolentia procuranda vel conservanda gratiâ quia sine benevolentia, non bene pro-